

5 af udvalgets spørgsmål og undervisningsministerens svar herpå

Spørgsmålene og svarene er optrykt efter ønske fra udvalget:

Spørgsmål 3 :

Kan ministeren bekræfte, at de forskningsresultater, der foreligger vedrørende modersmålsundervisning – udført af Jørgen Christian Nielsen fra DPU for Undervisningsministeriet for få år siden – viser, at det ikke kan dokumenteres, at bedre resultater i skolen i dansk, især mundtligt dansk, afhænger af bedre resultater på modersmålet?

Svar:

Af en pressemeddelelse fra den 13. august 1998, hvor Danmarks Pædagogiske Institut i forbindelse med afslutningen af omtalte forskningsprojektet sammenfatter resultaterne, fremgår det vedrørende modersmålsundervisningens betydning, at »Effekten på danskkundskaberne er svær at påvise generelt«, og at »Den nuværende modersmålsundervisning er ikke tilstrækkelig god til at være et »redskab« for erhvervelse af danskkundskaber«.

Det fremgår af samme pressemeddelelse, at:

- »Det kan *ikke påvises* på de ældste klassetrin, at deltagelse i MÅV har haft særlig betydning for elevernes læsning på dansk. Elever uden MÅV klarer sig lige så godt eller dårligt i læsning på dansk.«
- »Det kan *påvises* på de ældste klassetrin, at deltagelse i MÅV har haft særlig betydning for elevernes skriftlige fremstilling på dansk. Elever med MÅV klarer sig lidt bedre i skriftlig fremstilling på dansk.«
- »På mellemtrinnet er det *ikke påvist*, at tyrkiske elever med mere MÅV bliver bedre til tyrkisk end elever med kortere tids MÅV. Men længere tids deltagelse giver bedre resultater i læsning *på dansk*. Det ser dog ikke ud til, at det skyldes den bedre kompetence på tyrkisk«

Spørgsmål 4:

Mener ministeren, at de analyser og den forskning vedrørende modersmålsundervisning, der er foretaget af DPU, er valide?

Svar:

Jeg forstår spørgsmålet således, at der sigtes til det forskningsprojekt, der blev gennemført af Jørgen Christian Nielsen, som på daværende tidspunkt var ansat på Danmarks Pædagogiske Institut, jf. mit svar på spørgsmål 3.

Danmarks Pædagogiske Instituts undersøgelser har bl.a. haft til opgave at indsamle data om modersmålsundervisningens betydning for erhvervelsen af danskkundskaber. Desuden har det været centralt at undersøge, om det er en nødvendig forudsætning for gode danskkundskaber, at elever forinden har erhvervet sig gode kundskaber i deres modersmål.

Forskerne har i den sammenhæng undersøgt tosprogede elevers sprog og læsning på deres første- og andetsprog og modersmålsundervisningens betydning i den forbindelse.

En teknisk diskussion om forskningsmetoder og validitet vil jeg overlade til forskningsmiljøerne.

For min del kan jeg blot konstatere, at den foreliggende undersøgelse er gennemført på opfordring af Undervisningsministeriet af et anerkendt forskningsinstitut. Samtidig er den blandt de få undersøgelser, der belyser effekten af modersmålsundervisningen på tosprogedes danskkundskaber, og resultaterne er derfor et vigtigt bidrag til debatten om, hvordan vi forbedrer de tosprogedes danskindlæring.

Spørgsmål 6.

Kan ministeren bekræfte, at sprogstimulering i dansk fra 3-års-alderen for tosprogede børn i Ishøj har ført til, at færre tosprogede børn skal starte i modtagelsesklasse, men i stedet kan starte i en almindelig børnehaveklasse eller 1. klasse?

Svar:

Ved folketingshøringen om danskindlæring for tosprogede set i lyset af debatten om modersmålsundervisning den 13. marts 2002 oplyste konsulent i Ishøj Kommune Helle Kirud, at antallet af modtagelsesklasser i Ishøj Kommune nu reduceres i forlængelse af den forstærkede indsats på småbørnsområdet.